

FER IGRA

Broj 11 | Podgorica, avgust 2016.

Revija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore

**STEFAN SAVIĆ,
FUDBALER ATLETIKO
MADРИDA, ZA FER IGРУ**

TAJNA uspjeha

Strane 4, 5, 6 i 7

SPFCG PRVI PUT ORGANIZOVAO KAMP ZA FUDBALERE BEZ UGOVORA

BRIGA ZA SVE

Strane 10 i 11

IZABRAN IDEALNI TIM CFL ZA SEZONU 2015/2016

NAJBOLJE IZ CRNE GORE

Strane 12 i 13

ŽELJKO JANOVIĆ, PREDSJEDNIK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA

Kamp za igrače bez ugovora je pun pogodak i potvrda naše želje da pomognemo svima

Poštovani fudbaleri,

Sindikat profesionalnih fudbalera ovog ljeta napravio je još jedan korak naprijed u organizaciji i svom djelovanju - prvi put smo organizovali kamp za igrače bez ugovora.

Prošle godine imali smo uvertiru, organizovali mini-turnir po pravilima FIFPro-a, za igrače, koji u tom trenutku nisu imali klub. Nakon uspješno obavljene misije, odlučili smo se da prihvati novi izazov.

Šta je kamp, kakva je njegova svrha?

Dobro znate da je u današnjem fudbalu najteže naći klub, baš kao što je u današnjem vremenu teško naći bilo kakav posao. U vrijeme prelaznog roka, igrači bez kluba imaju dodatni problem - najčešće fizički nespremni i bez adekvatnih treninga sa loptom čekaju šansu.

Cilj kampa za igrače sa takvim statusom upravo je da im pruži uslove da se kvalitetno pripremaju, da igraju kontrolne utakmice i da budu spremni kada dođe poziv koji očekuju, poziv kluba.

Boravkom u Kolašinu i na Zlatiboru, uz organizovane, stručne, temeljne i moderne treninge, kojima je vodio Nenad Brnović, te tri test-utakmice, momci koji se odazvali našem pozivu dobili su šansu da se pripreme i nametnu, dobiju samopouzdanje pred nastavak karijere. Većina igrača, koji su bili akteri našeg premijernog kampa, već su na pripremama u svojim novim klubovima, što je znak da je svrha ispunjena.

Za nas je to bio pionirski poduhvat, ali smo ga, uvjeren sam i bez lažne skromnosti, ispunili mimo očekivanja. Da, ipak, ne bismo hvalili sami sebe, umjesto nas govorili su učesnici kampa, naši fudbaleri u ovom broju „Fer igre“ na stranama 10 i 11.

O njima, igračima, njihovom ponašanju na terenu, i van njega, mi možemo samo da kažemo - momci svaka čast, zasluzili ste čistu desetku!

Kampovi ovakve vrste odavno su praksa u svijetu, a podrška naše krovne organizacije da se premijerno održi u našoj organizaciji, još jedan je dokaz da smo postali pouzdan partner FIFPro-u.

Organizacijom kampa pokazali smo i da ne brinemo samo o profesionalnim fudbalerima, onima koji imaju ugovor, već da želimo da pomognemo svim igračima. Nismo menadžerska agencija, ne nalazimo klubove, ne pregovaramo oko transfera, ali nakon ovog, uspješno organizovanog, kampa, opseg naših aktivnosti se uvećao. I ponosni smo zbog toga.

Možda mnogi misle da SPF CG služi samo da rješava probleme oko isplate novca i poštovanja prava igrača, ali to je samo jedan dio našeg posla.

Tu smo, na usluzi, za sve što igrači smatraju da im je potrebno i spremni smo da pomognemo, u skladu sa našim nadležnostima.

Jedini „mana“ u ovoj priči su - crnogorski klubovi. Nije Zlatibor „preko svijeta“, ali i pored toga kontrolne utakmice, u kojima su slobodni igrači, članovi našeg tima, bili, najblaže rečeno, ravnopravni u duelima sa kolegama iz Srbije, te fudbalerima Mladosti i subotičkog Spartaka, nije ispratio nijedan trener ili član stručnog štaba nijednog našeg kluba!

I ne samo to, nije bilo zainteresovanih da sa nama odigraju utakmicu u Kolašinu, koji je na sat i po vožnje od Podgorice, dva od Cetinja i Nikšića, tri od gradova na Primorju.

Poslije čitamo i slušamo kako „imaju kratku klupu“, „mali fond igrača“ i slične poruke, koje često služe kao alibi za rezultatske neuspjehе.

Možda je u pitanju trenerska sujet, da prvoligaški tim ne izgubi od ekipe, u kojoj su igrači bez kluba, možda je u pitanju i trenersko „sveznanje“ i mišljenje da nema tog crnogorskog igrača koga oni ne poznaju, a možda i finansijski problemi, koji sprječavaju da se krene na put ka sjeveru Crne Gore ili jugu Srbije.

Ne možemo pomoći ni u jednom slučaju, ne želimo da se mijesamo u odluke trenera, niti lobiramo za igrače, ali možemo da konstatujemo - ako klubovi i njihovi predstavnici nemaju novca da se dođu do tamo gdje na jednom mjestu mogu da vide 20-ak potencijalnih pojačanja, onda to pokazuje u kakvom su stanju naši klubovi. Vjerujemo da će to biti drugačije narednog ljeta, za kada planiramo da organizujemo i trening-kamp i međunarodni turnir za igrače bez ugovora.

Sa 25 godina, Stefan Savić je igrao u jednom od najvećih srpskih klubova - Partizanu, i u tri nacionalna takmičenja, koja spadaju među najjače u Evropi, Premijer ligi, Seriji A i Primeri.

Ima titulu prvaka Engleske, sa Mančester sitjem, u Fiorentini je izrastao u jednog od najboljih mlađih evropskih defanzivaca, a u Atletiku Madridu potvrdio klasu...

„Poći od Brskova, Borče, preko Partizana, Mančester sitja, Fiorentine, do Atletika... Dug je to put, veoma naporan, pun prepreka, ali napornim radom, velikom posvećenošću i vjerom u sebe stigao sam tu gdje sam. I ponasan sam što sam što sam u klubu u kome se cijene upravo te vrline - rad, posvećenost, profesionalizam, samopouzdanje...”, priča za „Fer igru“ Stefan Savić, koji je 7. jula počeo pripreme za novu sezonu.

Svjetski mediji, posebno španski i italijanski, pišu o njemu kao o potencijalnom pojačanju Milana, koji bi dolaskom novih vlasnika, bogatih kineskih biznismena, ponovo trebalo da postane fudbalska sila.

Na klupu je došao Vinčenco Montela, koji je Savića trenirao u Fiorentini i koji zna koliko 25-godišnji Mojkovčanin može.

„Ne čitam i ne obazirem se na to. Uvijek sam bio na zemlji, a i igram u velikom klubu, tako da nema potrebe da se opterećujem, niti da razmišljam ni o čemu drugome osim kako da se što bolje spremim za narednu sezonu“, kaže Savić. A minulu sezonu pamtiće po najvećoj utakmici u karijeri, finalu Lige šampiona, protiv Realu u Milanu. Nažalost, pamtiće je po nesrećnom porazu, nakon izvođenja penala, a ne sjajnoj igri, u kojoj je potpuno zaustavio Ronaldu i Benzemu...

„Bilo je teško danima nakon meča, jer smo izgubili smo na najtužniji mogući način. Bili smo tako blizu, lakše bi nam bilo da su nas nadigrali, nego što smo izgubili na tako tužan način. Mnogo puta sam vraćao film, ali na kraju sam zaključio da moramo dalje, da je neko morao da izgubi i da moramo da damo sve od sebe da ponovo dodemo do finala“, ističe Savić.

On je uvjeren da Atletiko to može...

„Iako smo bili tužni i pod utiskom, trener nam je prvog dana priprema ponovio da samo mislimo na ono što dolazi. Atletiko se nikad ne predaje. Malo ko je mogao da pretpostavi da ćemo igrati dva

STEFAN SAVIĆ ZA FER IGU Prošao sam dug put ALI SVE SE MOŽE napornim radom I VJEROM U SEBE

Za istoriju CG FUDBALA

Savić je minule sezone pomjerio mnoge granice crnogorskog fudbala. Postao je jedini naš fudbaler koji je zaigrao u španskom, italijanskom i engleskom šampionatu, dokle u tri od top pet evropskih liga. Igranjem u finalu Lige šampiona, upisao se u malu listu igrača iz Crne Gore, koji su se borili za najveći i najznačajniji pehar u klupsom fudbalu. Branko Rašović (Partizan, 1966. godine), Dejan Savićević (Crvena zvezda 1991. i Milan 1994), Refik Šabanadžović i Slobodan Marović (Crvena zvezda 1991) i Predrag Mijatović (Real Madrid, 1998) bili su u istoj situaciji kao Savić 28.

maja ove godine. “To što sam prvi Crnogorac koji je igrao finale od Pede Mijatovića, daje mi motiv da nastavim. Ne smijem i neći da se zadovoljim, a znam da ima vremena za još finala” - zaključio je Stefan.

finala u tri godine. Pokušaćemo ponovo, imamo i kvalitet i mentalitet pobjednika. Vjerujemo da ćemo izboriti još jednu šansu”, naglasio je Savić.

Danima nakon finala, mediji su pisali o mogućem odlasku Dijega Simeonea, tvorca „evropskog“ Atletika, koji i sam, neposredno po završetku utakmice, kazao da je možda vrijeme za nove izazove. Čelo je, međutim, ostao...

Nema potrebe da se govori šta on znači - klub, navijačima, igračima... On je sinonim za Atletiko, veliki trener, veliki čovjek”, kaže Savić.

Savić je minule sezone, u kojoj je imao i problema sa povredama,

Igrači su uvijek UPRVOM PLANU

Savić je kao dječak iz Mojkovca otišao u Srbiju, kao tek punoljetan napustio Beograd i krenuo u Englesku, a s obzirom da već šest godina igra u inostranstvu, i to u najjačim ligama, dobro zna kakav status fudbaleri imaju...

„Fudbaleri su uvijek u prvom planu u svakom klubu u kome sam igrao. Jednostavno, sve nam je servirano, na nama je samo da treniramo i igramo. Ne moramo da razmišljamo ni o čemu drugom. Prilikom povreda dobijamo najbolje moguće medicinske tretmane, svi ljudi u klubu su nam na usluzi po bilo kom pitanju. Tako je bilo i u Italiji, i u Engleskoj i sada u Španiji. Imam sreću da sam u velikim klubovima, i da se takve stvari podrazumijevaju, ali znam da u manjim sredinama i nižim ligama nije tako. Znam, međutim, i da je udruženje igrača u Španiji veoma aktivno i da štiti interese svih. Naš kapiten Gabi je veoma aktivan u udruženju igrača i često nam prenosi detalje sa sastanaka“, kaže Savić. Drago mi je i da u Crnoj Gori postoji Sindikat fudbalera. Upoznat sam sa njihovim aktivnostima, imali smo nekoliko susreta dok sam bio na pripremama reprezentacije. Sjajna je stvar za igrače da znaju kome da se obrate za pomoći i da znaju da će je i dobiti“, rekao je Savić.

odigrao 24 utakmice za Atletiko. Mogao je i više, možda i očekivao više, ali polako je kupovao Simeoneovo povjerenje. To što je bio u startnoj postavi u najvažnijoj utakmici pokazuje koliko mu trener vjeruje.

“Simeone sa maksimalnim uvažavanjem prilazi svakom od nas i svi se osjećamo kao ključni igrači. Zbog toga je praktično sve jedno ko je u timu, svi smo maksimalno spremni i motivisani”, ističe Savić.

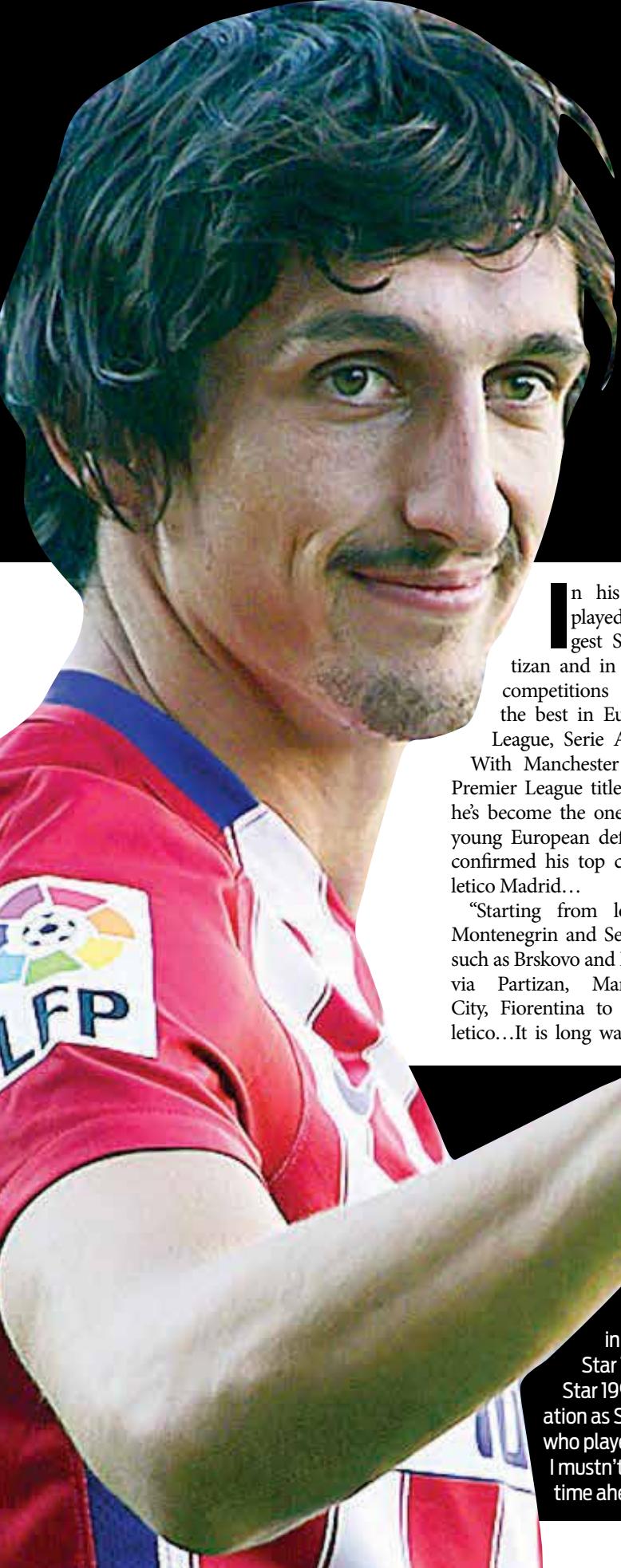
Španski mediji ističu da je Savić sada u prednosti u odnosu na glavnog konkurenta u defanzivnoj liniji - Urugvajca Hosea Mariju Himenesa. Na kraju će Simeone odlučivati, ali argentinski trener je i prošle sezone najavio šta očekuje od igrača, koji tek dođu u Atletiku.

„Uvijek kažem novim igračima da Koke nije bio starter kada sam došao. Takođe, ni Dijego Costa nije počinjao mečeve. Nije ni Grizman odmah bio prvi napadač, a i golman Oblak je bio rezerva. Novi momci moraju da se prilagode timu najbolje što mogu, kako bi razumjeli što se od njih očekuje.

Ja sam kao trener tu da im taj period prode što brže“, objasnio je Simeone.

Savić je proces prilagođavanja prošao, završen je i period dokazivanja, i čini se da je pred njim još mnogo velikih i važnih mečeva u prvom timu Atletika.

STEFAN SAVIC FOR FER IGRA

Everything can be achieved by **HARD WORK** and assurance

In his 25, Stefan Savic has played in the one of the biggest Serbian clubs – Partizan and in the three national competitions that is among the best in Europe – Premier League, Serie A and Primera.

With Manchester City he won Premier League title, in Fiorentina he's become the one of the best young European defenders and confirmed his top class in Atletico Madrid...

"Starting from lower rank Montenegrin and Serbian clubs such as Brskovo and Borca, then via Partizan, Manchester City, Fiorentina to Atletico...It is long way,

laborious, full of barriers, but thanks to hard work, full commitment and trust in myself I reached position where I am now. I am proud to be part of the club where such virtues are appreciated – work, commitment, professionalism, self-confidence..." said Stefan Savic, who started preparations for the new season on 7 July, in an interview for "Fer igra".

FOR HISTORY OF Montenegrin football

Savic moved boundaries of Montenegrin football. He became that only our player who played in Spanish, Italian and English Championship, which means – in three out of top five European leagues. Playing in the Champions League final he is enrolled at the short list of players from Montenegro who fought for the greatest and the most important trophy in club's football. Branko Rasovic (Partizan 1966), Dejan Savicevic (Red Star 1991 and Milan 1994), Refik Sabanadzovic and Slobodan Marovic (Red Star 1991) and Predrag Mijatovic (Real Madrid 1998) were in the same situation as Savic on 28 May of this year. "The fact that I am the first Montenegrin who played at the final since Pedja Mijatovic did it, gives me motive to continue. I mustn't and I don't want to be satisfied with this, and I know that there is time ahead of me for more final matches." concluded Savic.

World media, particularly Spanish and Italian, write about him as potential acquisition of AC Milan, which should become football major force again thanks to new owners – rich Chinese businessmen.

Also, new manager of Milan Vincenzo Montella coached Savic in Fiorentina and knows very well abilities of 25 year old defender from Mojkovac, Montenegro.

"I didn't read it and I don't pay attention on it at all. I have always been down to earth and also I play in the great club, so I don't need to think about anything else except to prepare myself for the next Season as much as it possible.", said Savic.

He will always remember the previous season by the greatest match he's ever played in his career – Champions League final against Real Madrid in Milano. Unfortunately, in

stead by excellent game in which he stopped Ronaldo ,Benzema and others, he will remember that match by unlucky defeat of his team.

"There were hard days after the match, because we lost at the most sorrow way. We were so close, and it would be easier for us if we would have been outplayed at the field than to lose at such sorrow way. I recalled it

Players are always IN THE FIRST PLAN

Savic as a boy left Mojkovac and went to Serbia, and as a fresh adult left Belgrade and went to England, and considering the fact that he has played six years abroad in the top leagues, he is very familiar on status players have there...

"The players are always in the first plan in every club where I've played. Simply, everything is on our service, and our job is to train and play. We don't need to think about anything else. When it comes to injuries we get the best possible medical treatments and the all people in a club are ready to assist us in any issue. It was case in Italy, England and now in Spain. I am lucky to play in the big clubs where such services go without saying, but I know that it wasn't case in lower ranks

and smaller areas. However, I know that the Players Union in Spain is very active and to protect interests of all of us. Our captain Gabi is very active in the Union and often shares details from meetings with us.", said Savic.

many times, but at the end I concluded that we have to go further, that one side must lose and that we have to give our best to reach the final again", emphasized Savic.

Days after the final match media wrote about alleged leaving of Diego Simeone, a creator of "European" Atletico, who said only after the match that maybe it was time for the new challenges.

However, Cholo stayed...

"There is no need to say what he represents for the club, supporters, players...He is synonymous for Atletico, he is great coach, great man", said Savic.

Savic suffered injuries and played 24 games in the previous season for Atletico. He could play more matches and expected more, but he was gaining Simeone's trust step by step. The fact of appearance in the starting eleven in the most important match of the season shows that coach trust in him.

"Simeone approaches to each of us with maximum respect and all of us are felt as crucial players. From that reason we are maximally ready and motivated no matter of the fact who is selected in the team" emphasizes Savic. Spanish media points out that Savic is now in advantage in compare to main competitor in defensive line – Jose Maria Gimenez. At the end, Simeone will decide, but Argentinean coach announced last season what he expected from players who have just come to Atletico.

"I always say to new boys that Koke wasn't starter when I arrived. When Diego Costa came here, he wasn't a starter. When Jan Oblak arrived, he wasn't a starter. When Antoine Griezmann arrived, he wasn't a starter. The new boys need to integrate as well as possible so they quickly understand what the team need.

Of course, my role as the coach is to see that even faster.", explained Simeone. Savic passed through process of integration, the period of proving is over, and it seems that a lot of great and important matches in the starting squad of Atletico are ahead of him.

Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore je drugu godinu zaredom realizovao projekat Treninga kampa za fudbalere koji su bez ugovora i koji se nalaze se u potrazi za angažmanom.

SPFCG je sproveo ovu aktivnost u okviru FIFPro projekta za kategoriju fudbalera koji su bez kluba, kako bi im pomogao da pronađu sredinu koja će im odgovarati, u kojoj će se dokazati.

Za razliku od prošle godine, kada su fudbaleri trenirali na kampu FSCG u Podgorici i odigrali jedan prijateljski meč, SP-

Svim fudbalerima koji traže klub bih preporučio ovaj kamp. Radilo se vrhunski, odigrali smo i tri izuzetno jake utakmice.

Došao sam potpuno spreman na pripreme Iskre, za koju ću igrati u narednoj sezoni

MIHAJLO PETROVIĆ

SPFCG I OVE GODINE ORGANIZOVAO TRENING KAMP

ŠTO VIŠE IGRAČA PRONAĐE KLUB, PRO

► **SPF NEZAVISNOST - SPFCG 2:2**

► **SPFCG - MLADOST 1:2**

Zlatibor, 4. jula - Stadion kod Jezera. Strijelci: Bogdanović u 20. i Vlahović u 80. minuti za SPFCG, Stančevski u 45. i Drinčić u 91. minuti za SPF Nezavisnost.

SPF NEZAVISNOST: Jović, Knežević, Petrović, Đokić, Marić, Stančevski, Grbić, Vujović, Arsenijević, Ademović, Ivanović. Igrali su još: Pajović, Lazović, Arsenijević, Dinčić.

SPFCG: Perović, Marković, Bakrač, Petrović, Popović, Pejović, Vlahović, Kalezić, Karadžić, Savićević, Bogdanović. Igrali su još: Delibašić, Bajić, Kažić, Batuta, Novaković, Lopičić.

Zlatibor, 5. jula - Stadion kod Jezera. Strijelci: Kalezić u 72. minutu za SPFCG, Burzanović u 40. i Kopitović u 52. minutu za Mladost.

SPFCG: Delibašić, Popović, Marković, Petrović, Bakrač, Batuta, Pejović, Kalezić, Bogdanović, Kažić, Novaković. Igrali su još: Vlahović, Lopičić, Savićević, Karadžić.

MLADOST: Ljuljanović, Đurišić, Igumanović, Raičević, Novović, Lakić, Kopitović, Vlaisavljević, Burzanović, Petrović, Kopitović. Igrali su još: Radović, Radenović, Jelić, Musić, Stijepović, Lazarević.

KAMP ZA IGRAČE BEZ UGOVORA

PROJEKAT ĆE BITI USPJEŠNIJI

► SPARTAK - SPFCG 0:0

Zlatibor, 6. jula - Stadion kod Jezera.

SPFCG: Perović, Popović, Marković, Petrović, Bajić, Vlahović, Pejović, Karadžić, Savićević, Kalezić, Lopičić. Igrali su još: Delibašić, Bakrač, Novaković, Kažić, Bogdanović.

SPARTAK: Janošević, Žuk, Kerkez, Tomović Brajović, Jondić, Krstić, Krmar, Bizmark, Michael, Ilić. Igrali su još: Radovanović, Mezei, Zlatković, Đokić, Apija.

FCG je ovogodišnji projekat sproveo u dvije faze - igrači su od 27. juna do 1. jula boravili u Kolašinu, a od 2. do 7. jula na Zlatiboru, gdje su odigrali i tri prijateljske utakmice.

Fudbaleri koji su u potrazi za klubom - Nikola Delibašić, Jovan Perović, Andrija Bakrač, Mihailo Petrović, Miloš Popović, Igor Marković, Filip Bajić, Nemanja Vlahović, Jovan Batuta, Marko Kažić, Vladimir Savićević, Darko Karadžić, Andrija Pejović, Vasko Kalezić, Bogdan Novaković, Miloš Lopičić i Bogdan Bogdanović - trenirali su u Kolašinu i igrali prijateljske mečeve na Zlatiboru, sve pod dirigentskom palicom trenera Nenada Brnovića, nekadašnjeg reprezentativca Srbije i Crne Gore, veziste Zete, Partizana, Budućnosti, Mogrena, Lovćena...

- Počastvovan sam što sam od strane Sindikata odabran da vodim ovu ekipu. Imali smo veliki broj mlađih igrača, ali tu su bili i oni iskusniji. Trenirali smo u odličnim uslovima i vjerujem da je bar neko zapao za oko klubovima i iskoristio ovu priliku. Neki igrači su došli spremniji od drugih, ali mislim da smo sve uklopili na pravi način. Izuzetno zadovoljan zalaganjem i odnosom na treninzima i utakmicama - izjavio je Brnović.

“

Kamp u Kolašinu i na Zlatiboru mnogim fudbalerima je pomogao da nađu klub, i ne samo to, već i da spremni dođu na pripreme. Pozitivno sam iznenaden kako se radilo, sve je bilo organizovano do detalja, kako u najvećim klubovima. Što se mene lično tiče, izuzetno sam blizu in-ostranog angažmana

VASKO KALEZIĆ

“

Oduševljen sam uslovima i načinom na koji se radilo, i u Kolašinu i na Zlatiboru.

Trenirali smo na veoma ozbiljnem nivou, a prijateljske utakmice koje smo odigrali su mi pomogle da nađem klub, pošto sam pristupio Jedinstvu. Nastaviću da saradujem sa SPFCG

VLADAN KARADŽIĆ

Selekcija profesionalnih fudbalerica Crne Gore remizirala je 2:2 u duelu sa izabranim fudbalerima Sindikata „Nezavisnost“ (igrači bez ugovora iz Srbije), potom je poražena 2:1 od crnogorskog prvaka Mladosti, da bi na kraju boravka na Zlatiboru odigrala 0:0 sa Spartakom iz Subotice, članom srpske Jelen super lige.

Pored prevoza, smještaja i ishrane, te treninga i utakmica, SPFCG je obezbijedio fudbalerima licencirane trenere i fiziota-rapeute. Igrači koji su se prijavili za kamp morali su da zadovolje uslov da su trenutno bez ugovora, da su prethodnu sezonu odigrali kao profesionalni igrači, te da su fizički zdravi.

„Potrudili smo se da kroz FIF-Pro projekt obezbjedimo maksimalne uslove za kvalitetan kamp, a igrači su svojim ponašanjem i odnosom dokazali da zaslužuju ovako nešto. Uradili smo sve i da obavjestimo što više klubova o utakmicama koje smo igrali i zato se nadam se da će većina igrača koji su boravili na kampu uspeti da pronađu angažman. Interesantno je da je značajan broj ovih igrača prošlo sve ili gotovo sve mlađe reprezentativne selekcije - rekao je predsednik SPFCG Željko Janović.

Sindikat profesionalnih fudbalerica će i narednih godina organizovati trening kampove za igrače bez ugovore, sve sa jednim ciljem - da im pomogne da nađu angažman.

SPONA IZMEĐU igrača i klubova

Nagrade članovima najboljeg tima uručio je kapiten crnogorske reprezentacije Mirko Vučinić na svečanosti koja je prvi put organizovana na Imanju Knjaz u Podgorici. "Sindikat profesionalnih fudbalera je minulih godina rješavao puno sporova pred domaćim i inostranim arbitražnim sudovima, trudili smo se da budemo prepoznatljiva spona između igrača i klubova, adresa kojoj fudbaleri uvijek mogu da se obrate. Nadamo se da će u budućnosti tih sporova biti što manje. Ipak, sada smo ovdje lijepim povodom, fudbaleri su ponovo u centru pažnje, ovo je njihov dan. SPF-CG će nastaviti da bira najbolji tim šampionata, naša anketa je postala prepoznatljiva i tradicionalna, kazao je Željko Janović, predsjednik SPF-CG

Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore (SPFCG) je u tradicionalnoj anketi, treću sezonom zaredom, izabrao najbolji tim Telekom 1. CFL za sezonom 2015/16.

U velikoj anketi u kojoj su učestvovali fudbaleri prvoligaških timova, njih ukupno 196, što je nešto više od 80 odstotka igrača koji nastupaju u CFL-u, dobijena je idealna postava lige u formaciji 4-3-3.

U najboljem timu su se našli: Golman Milan Mijatović (Bokelj), bekovi Momčilo Raspopović i Risto Radunović (Budućnost), centralni bekovi Aleksandar Šofranac (Sutjeska) i Mirko Radišić (Rudar), vezisti Aleksandar Šćekić (Bokelj), Nenad Đorđević (Budućnost), Petar Vlahović (Rudar) i Petar Vukčević (Grbalj), te ofanzivni trio Marko Burzanović (Budućnost), Marko Šćepanović (Mladost) i Darko Bjedov (Zeta).

Najviše glasova kolega fudbalera dobio je Risto Radunović, lijevi bek Budućnosti - ukupno

SPFCG TREĆI PUT IZABRAO NAJBOLJI TIM DOMAČE LIGE Jedanaestorica koja SU OBILJEŽILA SEZONU

PO ČEMU JE POSEBAN Nedeljko Vlahović

Vezista Rudara Nedeljko Vlahović jedini je fudbaler koji je sva tri puta uvršten u idealnu jedanaestorku domaćeg prvoligaškog karavana, dok su se njegov saigrač iz Rudara Mirko Radišić i Risto Radunović iz Budućnosti po dva puta našli u najboljem timu.

"Veliko je zadovoljstvo naći se u najboljem timu lige, ali treba znati da iza svake individualne nagrade stoji kolektiv. Svih ovih godina sam imao sreću da uz sebe imam dobre saigrače, dobre trenere, prije svega dobre ljude", kazao je Vlahović.

pno 110, odmah za njim Marko Burzanović (107) i Aleksandar Šćekić (106), zatim najbolji strijelac šampiona Mladosti i cijele lige, Marko Šćepanović (99)...

SPFCG je ovu, sada već prestižnu anketu, ustanovio 2014. godine, po ugledu na najjače evropske lige i najjrazvijenije fudbalske zemlje, a tradicija će se nastaviti i narednih godina...

Način izbora malo je promijenjen ove godine. Za razliku od dvije prethodne sezone, kada je specijalna komisija sastavljena od novinara i selektora svih reprezentativnih kategorija bila širi spisak, prvoligaški fudbaleri su ovoga puta imali punu slobodu da izaberu kojeg žele fudbalera, osim naravno igrače iz svog kluba.

Takav, najdemokratskiji mogući način izbora, neminovalo je nosio sa sobom i malo pristrasnosti, na način da su neki fudbaleri glasali za igrače iz svog grada, ali s obirzom na "širinu" izbora - dobijen je najbolji i najimjerodavniji mogući tim.

O tome valjda svjedoči podatak da su se čak sedmorica fudbaleri od najboljih 11 našli u "B" reprezentaciji Crne Gore, koju je selektirao Mojaš Radonjić, a je krajem maja sparingovala A reprezentacija Crne Gore u revijalnom meču pod Goricom.

Marko Šćepanović, najbolji strijelac lige, koji se po završetku sezone preselio iz Mladosti u albanski Kukeši, zahvalio se u ime svih fudbalera najboljem timu:

"Čast je i zadovoljstvo biti u najboljem timu lige, ali i da su birani neki drugi fudbaleri sigurno ne bi bilo nazluženo, jer dosta dobrih igrača nastupa u našoj ligi. Hvala Sindikatu fudbalerima i predsjedniku Željku Janoviću, koji su uvijek na usluzi fudbalerima, što sam osjetio i na svojoj koži jer sam prije desetak dana zahvaljujući SPFCG dobio spor sa bivšim klubom iz Irana", kazao je Šćepanović.

Kako je najbolji tim izgledao po klubovima

MORNAR (glasalo 11 igrača): Carević (Grbalj), Radulović (Sutjeska), Lakić (Mladost), Šofranac (Sutjeska), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Vlahović (Rudar), Vukčević (Grbalj), M. Burzanović (Budućnost), Šćepanović (Mladost), Bjedov (Zeta)

GRBALJ (glasao 21 igrača): Mijatović (Rudar), Đurišić (Mladost), Radišić (Rudar), Lakić (Mladost), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Hočko (Budućnost), Božović (Rudar), M. Burzanović (Budućnost), Kopitović (Petrovac), Bjedov (Zeta)

DEĆIĆ (glasalo 6 igrača): Ljuljanović (Budućnost), Raspopović (Budućnost), Lakić (Mladost), Todorović (Bokelj), Radunović (Budućnost), Vlahović (Rudar), Hočko (Budućnost), Raičević (Mladost), M. Burzanović (Budućnost), Šćepanović (Mladost), Bjedov (Zeta).

MЛАДОСТ (glasalo 18 igrača): Mijatović (Rudar), Radulović (Sutjeska), Šofranac (Sutjeska), Ognjanović (Bokelj), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Vlahović (Rudar), Božović (Rudar), Vukčević (Grbalj), M. Burzanović (Budućnost), Bjedov (Zeta).

ZETA (glasalo 18 igrača): Petković (Lovćen), Raspopović (Budućnost), Šofranac (Sutjeska), Radišić (Rudar), Radunović (Budućnost), Vlahović (Rudar), Raičević (Mladost), Brnović (Rudar), Vukčević (Grbalj), Šćepanović (Mladost), Kordić (Sutjeska).

SUTJESKA (glasalo 17 igrača): Lakićević (Iskra), Živković (Rudar), M.B. Radulović (Mladost), Ognjanović (Bokelj), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Vlahović (Rudar), Božović (Rudar), M. Burzanović (Budućnost), Šćepanović (Mladost), Đalović (Budućnost).

BUDUĆNOST (glasalo 20 igrača): Mijatović (Bokelj), Živković (Rudar), Šofranac (Sutjeska), Alić (Rudar), Pejović (Mladost), Raičević (Mladost), Šćekić (Bokelj), Šćepanović (Mladost), Vuković (Mladost), Bjedov (Zeta).

BOKEЛJ (glasao 21 igrača): Radulović (Mladost), Raspopović (Budućnost), Šofranac (Sutjeska), Lakić (Mladost), Radunović (Budućnost), Božović (Rudar), Vlahović (Rudar), Nikolić (Sutjeska), M. Burzanović (Budućnost), Šćepanović (Mladost), Đalović (Budućnost).

PETROVAC (glasalo 20 igrača): Carević (Grbalj), Raspopović (Budućnost), Šofranac (Sutjeska), Radišić (Rudar), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Vlahović (Rudar), Vukčević (Grbalj), Kordić (Sutjeska), Nikezić (Bokelj).

RUDAR (glasao 21 igrača): Mijatović (Bokelj), Tomašević (Mornar), Šofranac (Sutjeska), Lakić (Mladost), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Burzanović (Budućnost), Vukčević (Grbalj), Šćepanović (Mladost), Đalović (Budućnost), Vuković (Mladost).

ISKRA (glasalo 15 igrača): Ljuljanović (Budućnost), Raspopović (Budućnost), Lakić (Mladost), Radunović (Budućnost), Šćekić (Bokelj), Raičević (Mladost), Vukčević (Grbalj), M. Burzanović (Budućnost), Šćepanović (Mladost), Bjedov (Zeta).

LOVĆEN (glasalo 9 igrača): Perović (Dečić), Raspopović (Budućnost), Radišić (Rudar), Vujović (Petrovac), Pejović (Mladost), Šćekić (Bokelj), Hočko (Budućnost), Mirković (Budućnost), Pejaković (Budućnost), Vušurović (Budućnost), Šćepanović (Mladost).

Evropsko prvenstvo završeno je trijumfom Portugala, koji je, tako, postao posljednja fudbalska super-sila, koja je osvojila veliki trofej.

Njemačka, Italija, Španija, Francuska, Holandija i Engleska, tradicionalno najjače evropske selekcije, davno su dokazale takav status, pobojdama na svjetskim i evropskim prvenstvima, a čekalo se da još samo na tu listu upiše Portugal.

Ipak, najljepšu priču Eura ispisale su „male“ selekcije - polufinalista Vels, a posebno četvrtfinalista Island.

Dok je Vels imao jednu veliki zvjezdu - Gareta Bejla i igrače

FUDBAL - POSAO ILI HOBI

Moglo se, tako, pročitati i da su reprezentativci Islanda zapravo fudbalski amateri, koji se sportom bave u slobodno vrijeme i kada ne rade na farmama, benzinskim pumpama, zubarskim ordinacijama, ili kada ne pecaju ribu ili se ne bave režjom muzičkih spota.

To su, međutim, bile samo priče za lako mislene i nedovoljno upućene. Prava istina je da su islandski fudbaleri pravi profesionalci, koji igraju u ozbiljnim klubovima i ozbiljnim ligama, i koji su prošli ozbiljnu, studioznu i dobro organizovanu fudbalsku „obuku“ u svojoj zemlji.

ISLAND - NAJLJEPŠA PRI

TONISURIBARI, TO SU

koji nastupaju uglavnom u Premier ligi, Island je u debitantskom nastupu na velikim takmičenjima, napravio rezultat za pamćenje.

Zemlja sa svega nešto više od 330 hiljada stanovnika iznjedrila je fudbalski tim, koji je stigao među osam najboljih i o kome su svjetski mediji pisali naširoko i iz svih uglova.

U svakoj od ozbiljnih analiza i izvještaja provlačili su se komentari vezani za veličinu, poput onog Garrija Linekera da je Engleska izgubila od reprezentacije iz zemlje koja ima više vulkana nego fudbalera, i status igrača.

Ima istine u tome da se pojedini reprezentativci i članovi stručnog štaba bave i drugim poslovima, ali to rade u pauzama od fudbala i poštujući tradiciju, jer u zemlji od svega 323.000 stanovnika nije sramota raditi dva posla, naprotiv. Recimo, sadašnji gradonačelnik Rejkjavika je ljekar, koji po izlasku iz kancelarije ide prvo u ordinaciju, pa kući. Njegov prethodnik bio je popularni islandski "stand up" komičar.

Tako je i ko-selektor, Heimir Halgrímsson, koji je radio u tan-

demu sa Šveđaninom Larsom Lagerbekom, zubar koji dane u pauzama između obaveza u nacionalnom timu provodi u rođnom selu, u privatnoj ordinaciji.

Istina je i da golman reprezentacije i norveškog Bodo/Glimta, Hanes Per Haldorson ima diplому filmskih nauka, školovani je režiser i režirao je spot islandске predstavnice za takmičenje Pjesma Evrovizije, Grete Salome, 2012. godine.

FUDBALSKE AKADEMIE

Međutim, Haldorson je, prije svega, član generacije fudbalera, koja je prošla žestok fudbalski „dril“ pod zatvorenim krovom i nad vještački zagrevanom travom. Upravo se u ovim projektima, uz još nekoliko postulata koji važe u islandskom fudbalu, nalaze uzroci onoga što se vidi na Evropskom prvenstvu.

Tokom ranih 90-ih godina, kada je Island bio rukometna velesila, fudbalski zanesenjaci sa ovog ostrva shvatili su koja je ključna prednost koju rukometnici imaju nad fudbalerima - mogu da rade u identičnim uslovima

12 mjeseci godišnje, za razliku od fudbalera, koji su se bar polovinu godine mrzli napolju na zaledenim i ogoljenim travnjacima u Rejkjaviku i okolini.

Islandani su od Norvežana ukrali ideju o pokrivenim i vještački zagrijavanim fudbalskim terenima, različitih veličina - od onih najmanjih, dimenzija rukometnog terena, do onih najvećih, pod kojima je bilo moguće odigrati pravi fudbalski meč, 11 na 11, sa navijačima.

Ovaj mega-projekat poklopio se sa ekonomskom bumom u zemlji, koji je uslijedio nakon odbijanja ulaska u Evropsku uniju i MMF. Pokriveni stadioni nicali su, bukvalno, svuda i, što je najvažnije, bili su gotovo besplatni za upotrebu.

Svaka škola na Islandu danas ima bar jedan pokriven fudbalski teren, sa podnim grijanjem, a pored toga nalazi se još 11 tzv. "fudbalskih kuća", sedam dimenzija terena za veliki fudbal i još četiri manja, ali veća od rukometnog terena.

Ove "fudbalske kuće" rade 11 mjeseci godišnje, šest dana

ČA EVROPSKOG FUDBALA

da imaju izuzetno malu bazu iz koje bi trebalo stvoriti kvalitet, na Islandu su uočili da ostatak fudbalskog svijeta pravi jednu veliku, krucijalnu grešku u radu sa mlađim kategorijama – prve selekcije počinju prerano!

PRAVOVREMENA SELEKCIJA

“Ono što nikako nismo smjeli da dozvolimo jeste da igrače otpisujemo sa 10 ili 12 godina. To je prerano. Tada se ništa još ne može zaključiti”, rekao je Halgrimson.

Island ima samo 12 profesionalnih i poluprofesionalnih klubova, koji se takmiče uglavnom na amaterskom nivou, u kome većina fudbalera započinje karijeru

Ukoliko se, dakle, odlučite da trenirate fudbal na Islandu, ne samo da će vas voditi školovani treneri, po dobro ispitanim i dokazanim metodama rada, ne samo da ćete moći da radite u idealnim uslovima, uglavnom blizu kuće, već će vaše bavljenje fudbalom biti veoma jefino i zdravo, a ujedno imaćete priliku da eksplodirate i sa 18, 19, 20 godina.

Ne mali broj sadašnjih reprezentativaca Islanda sazreo je fudbalski i odlučio se za ovaj poziv tek nakon punoljetstva. “Golman-režiser” Haldorson je u jednom trenutku čak prestao da se bavi fudbalom, da bi ga poziv

ŠKOLOVANI FUDBALERI

sedmično i zauzete su od ujutru do uveče.

ŠKOLOVANJE TRENERA

Drugi dio „fudbalske revolucije“ bio je školovanje trenera.

„S obzirom na to da nismo plaćali korišćenje fudbalskih terena, jer je država održavanje preuzeila na sebe, sav novac koji smo imali mogli smo da koristimo na školovanje trenera, tako da danas imamo po jednog trenera sa UEFA li-

cencem na svakih 500 stanovnika Islanda“, pričao je svojevremeno sadašnji ko-selektor Halgrimson.

Island ima 640 visoko kvalifikovanih trenera, od kojih 70 odsto ima UEFA pro-licencu i može da radi bilo gdje u svijetu, a još 23 odsto ima UEFA “A” licencu, koja je dovoljna za rad na nacionalnom nivou.

Školovanje samo po sebi nije dovoljno, stečeno znanje često je najteže primijeniti. Svjesni

radeći još nešto sa strane, poput sadašnjeg golmana reprezentacije Haldorsona, računajući s tim da jednog dana neće moći da živi samo od fudbala.

Sve to, uz veliko strpljenje i ogromnu ljubav prema sportu, dovodi do konačne selekcije na profesionalne i amaterske fudbalere tek u ranim 20-im godinama, kada se najbolji među njima odlučuju za odlazak u inozemstvo, uglavnom u norvešku, švedsku, dansku ili englesku ligu.

iz Norveške vratio na teren, pravo među profesionalce.

Ni on, ni Ejdur Gudjonsen, nekadašnji napadač Čelsija i Barselone, pa Gilfi Sigurdson, Kolbejn Sigtorson, Emil Halfredson i ostali „ribari“ nisu na fudbalski teren došli sa čamca, iz prodavnice ili pošte, već nakon dugogodišnjih priprema, koje su odradene na studiozan i pravilan način.

I zato Island nije slučajno bio senzacija Evropskog prvenstva.

Kako se troši novac od transfera

Island je bogata zemlja, valjda dijelom i zbog toga što Islandani znaju šta da rade sa novcem. Ko-selektor Halgrimson je nedavno iznio još jedan podatak – od kada su UEFA i FIFA uveli takozvani “fond solidarnosti”, uz od ranije garantovani “procenat matičnom klubu za školovanje igrača”, svaki transfer malobrojnih islandskih zvijezda, poput Ejdura Gudjonsena ili Gilfija Sigurdsone, značio je priliv novca u kasu Fudbalskog saveza Islanda. Tačno se zna na šta se taj novac troši. Svaki transfer islandskog fudbalera u klubove poput Nanta, Augzburga, Kaiserslauterna, Rapida, Udinezea, Svonsija, Bazela, značio je još Islandana na Uefinim trenerskim seminarima i još terena kraj škola na Islandu. Dakle, ne postoji ništa značajnije od projekta Fudbalskog saveza, nijedan klub nije veći i važniji od drugog, sve je podređeno razvoju fudbala u zemlji. Zato, Island jeste bio prvi put na velikom takmičenju, ali vjerojatno ne i posljednji...

Prije šest godina igrao je u sedmoj francuskoj ligi, pred 20 ljudi. Danas može da bira klub u kome će igrati.

Rijad Marez, Alžirac rođen u Francuskoj, prošle sezone bio je najbolji igrač Premijer lige, u izboru kolega-fudbalera, nakon što je vodio Lester do senzacionalne titule u najjačem, najtežem i najzahtjevnijem nacionalnom klupskom takmičenju na svijetu.

Rođen je prije 25 godina u predgrađu Pariza - Sarselu, udaljenom 10 kilometara od centra grada svjetlosti.

Život u dijelu grada, koji nema nijednu karakteristiku elitnog, obično ponudi dva izbora - kriminal ili sport.

Rijadu je fudbal bio izbor..

„On je fudbal igrao svaki dan, cijeli dan. A kada se smrači, otišao bi u dvoranu - i opet igrao fudbal“, priča njegov saigrač iz lokalnog kluba AAS Sarsel.

Bio je iznimno nadaren, ali fizički ograničen - nizak, mršav, izgledao je kao neuhranjen.

„Nismo bili ni bogati, ni siromašni“, sjeća se Marez.

Njegov svijet je bio fudbal, maštalo je o velikim stvarima, ali život mu je rano priredio bolan trenutak. Sa 15 godina ostao je bez oca.

„U našoj kulturi, kada ostaneš bez oca, najstarije djetete postane gazda u kući. Moja odgovornost prema porodici je uvijek bila velika. I sada je tako, i ponosan sam na to“, kaže Marez.

Imao je podršku majke da nastavi da se bavi fudbalom, ali nije imao podršku klubova u kojima je tražio sreću.

„Puno puta sam kao dječak slušao priče da sam dobar, ali da sam suviše mršav, mali, jadan... Ni-kada me takve priče nisu poljul-jale. Vjerovao sam u svoj kvalitet

ŽIVOTNI PUT RIJADA MAREZA, NAJBOLJEG IGRAČA PREMIJER LIGE

Suzama do prvog ugovora I SVJETSKE SLAVE

i ostajao sam pozitivan. Uvijek sam imao ovaj talenat, to je nešto sa čime se rodiš. Samo sam radio na sebi i ispalio je dobro. Možda sam i imao nekoliko puta sumnji u sebe, ali na sekundu, nikada duže To mi je i

pomoglo, kao na primjer na početku sezone, kada su svi pričali da će Lester ispasti i da smo imali sreće da ostanemo u Premijer ligi. To nam je samo dalo snagu motivaciju da budemo ovako dobri“, rekao je alžirska

mađioničar.

Tako je 2009. godine, kao 18-godišnjak, pokušao da se nametne čelnicima Kimpera, koji je igrao u sedmom rangu francuskog fudbala. I umalo nije uspio.

„Zadovoljio je, ali predsjednik je rekao da nema novca za njega. Zvao je majku i plačući joj saopštio da nije prošao. Vidjevši njegove suze, predsjednik se smilovao i ponudio mu mjesto u timu“, priča lokalni novinar Kristof Maršan.

Mladi Rijad sigurno nije znao da će mu iskrene, dječačke suze pomoći da sedam godina kasnije osvoji Premijer ligu i zadivi predsjednike klubova, mnogo većih od Kimpera.

U svom prvom „ozbiljnijem“ klubu igrao je sa Matijasom Pogbom, bratom mega-

BIJEG iz Škotske na biciklu

Prije odlaska u Lester, Marez je u januaru 2013. godine bio na probi u Škotskoj... „Bio sam na probi u škotskom Sent Mirenu. Bilo je fizički naporno i hladno. Trenirali smo po snijegu, i nisu mi dali da idem. Iskrao sam se, „pozajmio“ bicikl i pobjegao na voz. Otišao sam na aerodrom i bukvalno pobjegao kući. Prije toga sam morao da odgolumim povredu da dobijem sloboden dan“, priča Marez jednu od anegdota iz svog fudbalskog odrastanja.

zvijezde Juventusa Polom.

„I tada je sa loptom u nogama bio nezadrživ, ali fizički je bio inferioran. U današnjem fudbalu to jeste veliki hendikep, i sada se osjeća, ali iskustvom je naučio kako da najbolje koristi prednosti koje ima, a kako da sakrije nedostatke“, kaže Matijas.

„Došao je na probu sa torbom u kojoj su bile tri stvari - četkica za zube, pasta za zube i kopačke. Donio je i tu lijevu nogu, ali ona nije bila u torbi“, sjeća se član borda direktora Kimpera Žo Dorval.

Igrama u Kimperu konačno je skrenuo pažnju većih klubova. Našao su notesu skauta Pari sen Žermen, ali je izabrao - Avr, jer mu se svidjela akademija tog kluba, u kojoj su, izneđu ostalih, stasali Pol Pogba i Dimitri Paje iz Vest Hema.

Za prvi tim Avra odigrao je 60 utakmica tokom dvije i po sezone seniorske karijere...

„Nikada nije bio moj omiljeni igrač. Bio je tehničar, ali sebičan, za moj ukus. Više sam volio jake vezne igrače, borce“, priča navijač Florijan Flok,

član Avrove navijačke grupe „Varvari“.

„Nikada nismo imali pjesmu posvećenu njemu. Jednostavno, francuska druga liga nije takmičenje za igrače kakav je Rijad. Sada, naravno da smo ponosni što je bio dio našeg kluba i radujemo se njegovim uspjesima“, kaže Flok.

Na jednoj utakmici Avra zapao je za oko tadašnjem treneru Lestera Najdželu Pirsonu, koji je, inače, došao da gleda drugog igrača - Rajana Mendesa, koji je iz Avra otišao u Lil, pa u Nottingham Forest.

„Zaista smo mislili da će Mendes napraviti veliku karijeru: I bio je bolji igrač od Rijada, ali je imao tešku povredu. Rijad je bio samo potencijal i talenat, nije nam izgledao ozbiljno“, kaže drugi navijač Avra Jan Simon.

Srećom, Pirson je mislio drugačije, doveo ga je za 400 hiljada funti 2013. godine. Prve sezone sa Lesterom je izborio povratak u Premijer ligu, druge jedva opstao u eliti, a treće - postao šampion i zvijezda engleskog, evropskog i svjetskog fudbala.

NEOBIČNA AKCIJA U POLJSKOJ Razbijte kokos klubove

Sebino Plaku je albanski fudbaler, koji je pažnju svjetske javnosti skrenuo borbom protiv čelnika kluba u kome je igrao dvije sezone - poljskom Slasku iz Vroclava.

Plaku, naime, na početku sezone 2014/2015 nije prihvatio da potpiše klauzulu u ugovoru po kojoj bi umjesto 14 hiljada ubuduće primao pet hiljada eura mjesečno.

Klub, s druge strane, nije prihvatio njegov predlog da mu se mjesečna zarada umanjci za četvrtinu ili da ode negdje na pozajmicu.

„Osvoća“ za nepuslušnost bila je žestoka. Plaku je bio primoran da trenira sam šest dana sedmično, po tri i više časova, a poniženje je dostiglo vrhunac kada je morao da raznosi klupske magazin po jednom tržnom centru.

I tako pet mjeseci, prije nego što je napustio klub i vratio se u Albaniju.

Odlučio je, međutim, da nastavi borbu i predao tužbu Sportskom sudu u Lozani protiv bivšeg kluba, sa zahtjevom da mu se isplati 220 hiljada eura, koliko iznosi razlika između novca koji je primio i koji je trebalo da zarađi na osnovu ugovora.

„Pokušali su sve da me unište, da mi isperu mozak“, kaže Plaku.

O njegovom slučaju pisao je i Njujork Tajms, koji je tražio reakciju čelnika Slaska. Ptedsjednik

Pavel Zelem nije bio raspoložen za razgovor, a portparol Kšištoga Švjerc je kazao da „klub ne može da snosi nikakvu odgovornost“.

„Mnogo profesionalnih fudbalera trenira dva ili tri puta dnevno i ne žale se, jer su profesionalci. U fabrikama ljudi rade po 13 sati dnevno i malo su plaćeni, pa se ne žale. Zašto bi se Plaku žalio“, upitao je Švjerc.

Podršku saigrača imao je samo na rječima...

„Govorili su mi da izdržim, ali nisu izlazili u javnost, jer sam bio crna ovca u klubu. Ne zamjeram im, morali su da misle na sebe“, kaže Plaku.

Ipak, solidarnost je u Poljskoj došla do izražaja, jer Plakuov slučaj nije jedini ovakve vrste. U toj zemlji postoji čak i termin za klubove, koji na ovakav način ucjenjuju igrače. Zovu ih „kokos klubovi“, po igraču Danijelu Kokosinskom, zvanom Kokos, koji je bio odstranjen iz prvog tima Polonije iz Varšave 2009. godine, jer nije želio da potpiše novi ugovor, pod uslovima koje je nudio klub.

Nakon Plakuovog slučaja, krenula je lavina protesta - u organizaciji Sindikata fudbalera Poljske igrači su počeli akciju „KOKOSmash“ - razbij kokos - tako što su bukvalno počeli da lome kokosove orahe, simbolično pokazujući šta misle o odnosu klubova prema igračima.

Kontaktirajte nas

Džan 14, 81000 Podgorica
Tel: 020/513-531
Fax: 020/513-531
e-mail: sindikat@spfcg.org
e-mail: spfcg@t-com.me
web: www.spfcg.org

Predsjednik SPF CG

Željko Janović
Tel: 068/813-451
e-mail: zeljko.janovic@yahoo.com

Međunarodna saradnja

Vlado Krsmanović
Tel: 068/813-426
e-mail: vladok2002@t-com.me

Advokati

Filip Jovović
Tel: + 382 67 406 460
e mail: filip.j.jovovic@gmail.com

Aleksandar Kovačević
Tel: 069/369-101
e-mail: aleksandar@advokati.me